Bernardus inquit. Tria fecit dn̄s mirabilia in i-
carnatione ſua. Primū ꝙ mat̄ eēt ꝟgo. ſecūdum
ꝙ deꝰ fieret hō. tertiū ꝙ ꝑdicta pōt credere car-
nalis hō. Sequit̄ ibi ante cōſpectū gentiū reuela
uit iuſtitiā ſuā. i. filiū ſuū. Sequit̄ ꝟſus. Salua-
uit ſibi dextra eius ⁊c̄. Et qꝛ ꝑ fidē inuitati ſunt
duo populi. ſ. gētilis ⁊ iudaicus: iō in orōne hēt̄
Deꝰ qui fideliū mētes vnius efficis volūtatis ⁊c̄
Rurſus qꝛ iſta dn̄ica q̄rta appropiquat aſcēſioni
iō dr̄ euangeliū: Uado ad eū qui me miſit ⁊ ne
mo ex vobis ⁊c̄. Jo. xvi. ⁊ poſt: expedit vobis ut
ego vadā ⁊c̄. Oſtendit̄. n. cā iubili. ſ. aſcēſio. huic
cōſonat principiū epiſtole beati Ja. i. c. oē datum
optimū ⁊ oē donū ꝑfectū deſurſū ē deſcēdēs a
patre luminū. Sequit̄ in euāgelio: Cū venerit
paraclytꝰ arguet mūdū de peccato. i. d̄ infidelita
te. fides. n. pct̄m excludit vn̄ arguere de hoc pec
cato ē arguere de oī peccato ⁊ de iudicio ⁊ d̄ iu-
ſtitia. dicit ergo de peccato. ſ. qd̄ habēt. De iuſti-
tia quā nō habēt. ſ. ſcōꝝ: qꝛ vado ad patrē. i. i cor
dibꝰ ſcōꝝ hoīuꝫ. ꝑducēdo eos ad patrē. ꝑ cogni-
tionē dei bonā. ⁊ extollēdo eos ad pr̄is ꝯformi-
tatē: ⁊ tn̄ volūt hoīes ſcis aſſimilari. De iudicio
ꝙ nō timēt qꝛ princeps mūdi hꝰ iā iudicatꝰ eſt ⁊
adhuc ſequit̄ damnatū. ⁊ ſufficeret de duobꝰ ar
guere. ſ. d̄ fide quā nō hn̄t ⁊ hr̄e poſſent ſi vellēt
⁊ de iuſtitia ſiue de bona vita in q̄ nō inuitantur
ſcōs: ⁊ iō adiecit ꝟbū timoris. ſ. de iudicio qd̄ de
bēt tales ſubire. Sequit̄ ibi. ⁊ quācūqꝫ audiet lo
q̄tur: ⁊ huic ꝯcordat finis epiſtole. Suſcipite cū
māſuetudīe inſitū ꝟbū ⁊c̄. ſi. n. ſpūs ſcūs audit q̄
loquit̄. multo fortiꝰ dꝫ hō audire ⁊ expectare do
nec deꝰ in ipſo loquat̄: qꝛ q̄ de ſeipſo loquit̄ mē-
daciū loquitur.

De dominica rogationū. Rubrica.

Quinto loco ſequit̄ de domi-
nica rogationū in qua
inſtructos ꝑ q̄tuor dn̄icas q̄ſi armatoſ
quatuor cardinibꝰ ꝟtutibꝰ. monet ānū-
tiare alijs: ut qui audit dicat veni: ⁊ cortina cor-
tinā trahit ex̄ de ſa. vnc. c. vnico dicēs in introitu
que ē Jſa. lxiij. c. ſcꝫm aliā traſlationē vocē iocun
ditatis. i. nouū teſta. in q̄ ꝓmiſſa reddūt̄ nō terro
ris: ſicut vetꝰ lex fuit ānūciate ⁊c̄. Hec autem
dn̄ica dr̄ rogationū ꝓpt̄ ꝓpinquā aſcēſionē dn̄i
quā qꝛ nos ſequi nō poſſumꝰ: iō in orōne doce-
mur petere duo: q̄ petēda ſūt. ſ. ut cognaſcamus
⁊ faciamꝰ. Dicit. n. orō. Largire q̄ſ dn̄e ſupplicibꝰ
tuis ſemꝑ ſpm̄ cogitādi q̄ recta ſūt ꝓpitiꝰ ⁊ agē-
di ⁊c̄. Un̄ i ep̄la redarguit btūs Ja. eos q̄ volūt
cognoſcere ⁊ nō facē dicēs: eſtote factores ꝟbi ⁊
nō auditores tm̄ ⁊c̄. Ja. i. c. q̄dā eccl̄ie dicūt all'a
Nōne cor nr̄m ardēs ⁊c̄. Luc. vlt. c. ⁊ vſqꝫ modo
⁊c̄. Jo. xvi. c. Jn euāgelio ꝟo Amē dico vob ⁊c̄.
Jo. xvi. c. oñdit qd̄ d̄beamꝰ petē. ſ. etn̄a dicēſ. vſqꝫ
mō nō poteſtis q̄cq̄. qui eni petit tp̄alia nil petit
q̄m in eis que nō quieſcūt quies eē nō pōt: Unō
ſeqꝛ petite ⁊ accipietiſ qꝛ dextra d̄ni ſemꝑ apta ē

De rogationibꝰ. Rubrica.

IN tribꝰ diebꝰ ante feſtū aſcēſio-
nis dn̄i fiūt rogationes q̄ dicū
tur letanie. letanie aūt grece. apō nos
ſupplicatio ſeu rogatio ē. Jn q̄ eccleſia
ſancta deū rogat: ut qui deſtruxit cōſiliū achito-
fel. deſtruat ꝯſiliū coꝝ qui volūt viuere ſup pa-
cem eiꝰ. tunc etiā ſupplicamꝰ deo ut nos a morte
ſubitanea ⁊ ab oī infirmitate defendat. rogamus
ꝟo ſcōs ut ꝓ nobis apud deū intcedāt. Et deno
mīat̄ greco vocabulo letania ꝓpt̄ auctoritatem
lingue grece: ꝓut dictū ē ſub paſcha. Eſt autē
duplex letania. ſ. maior ⁊ minor. Maior ē i feſto
bti Marci q̄ inuēta fuit a btō Greg. ꝓpt̄ peſtem
inguinariā ſeu inflaturā inguiniū: cuiꝰ inſtitutio-
nis cāꝫ Pau. motis caſſini monachꝰ lōgobardo
rū hiſtoriog̃phꝰ ita d̄ſcribit dicēs ꝙ tp̄e Pelagij
pape tāta fuit inūdatio aquaꝝ ꝑ italiā ꝙ aq̄ aſcē
debāt vſqꝫ ad ſuperiores feneſtras tēpli Nerōis
qd̄ erat rome. nec aque intrabāt tēplū. tūc ꝑ tybe
rim effluxit multitudo ſerpentū int̄ q̄s fuit maxi-
mus draco. ex quoꝝ flatibꝰ aer ē corruptꝰ: ⁊ ind̄
emerſit peſtis inguinaria: qꝛ hoīes paſſim ⁊ ſubi
to moriebant̄ ⁊ cū pene totꝰ romanꝰ ppl's delere
tur. Pelagiꝰ papa oībꝰ ieiuniū ⁊ ꝓceſſiōeꝫ īdixit
Sed i ipſa ꝓceſſione ipſe cū. lxx. alijs expirauit
cui ſubſtitutꝰ ē Grego. pmꝰ q̄ ⁊ magnꝰ dictꝰ ē ⁊
hāc letaniā vbiqꝫ terraꝝ ſuari ꝑcepit: iōqꝫ hec le
tania dr̄ gregoriana vel romana. Uocat̄ etiā
cruces nigre: qm̄ in ſignū meroris ex tāta hoīuꝫ
ſtrage ⁊ i ſignū penitētie hoīes nigris veſtibꝰ in
duebant̄: ⁊ cruces ⁊ altaria nigris velebant̄.
Tertio etiā mō dr̄ ꝓceſſio ſeptiformiſ ex eo ꝙ
btūs Grego. ſepteno ordine iri in ea in maioribꝰ
eccleſijs ordinauit. Jn ꝑmo ordine ſūt clerici. in
ſecūdo religioſi. in tertio ſcē moniales in quarto
pueri in quinto laici ꝑfecte etatiſ in ſexto vidue ⁊
ꝯtinētes i ſeptio ꝯiugati. Jn aliis ꝟo eccleſiis ꝙ
nō poſſumꝰ i nūero ꝑſonaꝝ ſupplemus i nūero
letaniaꝝ. Nā ſepties letaniā dicē debemꝰ ꝑuſqꝫ
inſignia deponamꝰ. Cōtigiſſe aūt dr̄ romanis ꝑ-
miſſa iguinaria peſtis ꝓ eo ꝙ i q̄dragesima ꝯtiñ
ter vixiſſent. ⁊ i paſcha corpꝰ dn̄i recipiſſent poſt
modū ludis cōmeſſatiōibꝰ ⁊ luxuria frena laxa-
rūt. Fuit q̄dē tā ſeua hec peſtis: ut vbiqꝫ hoīes
ſubito ꝓtineret: ita ꝙ ſic dr̄: cū alijs ſternutabat
ſepe ſpm̄ emittebat. vn̄ cū aliqs ſternutabat audi
ens ſtati accurrēs dicebat deꝰ te adiuuet. ⁊ abin̄
ut dicūt. hec adhuc cōſuetudo ſuat̄ ut audiēſ ali
quē ſternutitatē ſtati dicat deꝰ te adiuuꝫ. Rurſuſ
ut fert̄ cū tūc aliqs oſcitabat. frequēt̄ ſubito ſpm̄
emittebat. Un̄ cū aliqs ſe velle oſcitare ſentiebat
ꝯtinuo ſignū crucis ſibi iprimē feſtinabat: q̄ ꝯſue
tudo ſil'r vſqꝫ hodie obſuat̄. Minor ꝟo letania
q̄ ē rogatiōes ⁊ ꝓceſſiōes vocat̄. fit tribꝰ diebus
an̄ aſcēſionē: que ſicut legit̄ in burcardo li. xlij. c.
exigētibꝰ inuēta ē apud viēnā a btō Mamerto

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ep̃o vienñ. qui ꝓpt̃ peſtẽ lupoꝝ ꝛ aliaꝝ feraꝝ i ga
lys hoĩes acrit̃ pimẽtiũ: ꝛ ꝓpt̃ ꝑiculoſos t̃remo
tus illic crebro ↄtigẽtes iduxit populis ieiunium
triduanũ ꝛ letanias iſtituit. ceſſante ꝟo illa pſecu
tione ieiuniũ illõ i ↄſuetudinẽ annue obſuatõis
deuenit: ꝛ ſic̃ quidã referũt fuit ꝑ eccl̃am ↄfirma
tũ vt vniuerſalr̃ obſuet̃. dr̃ ergo hec letania mi-
nor: qꝛ a minori. ſ. a ſimplici ep̃o ꝛ in minori loco
ſ. i vienna iuẽta ẽ. Illa ꝟo dr̃ maior: qꝛ i maiori
loco. ſ. rome: ꝛ a maiori. ſ. a magno Greg. ꝛ ꝑ ma
gno ꝛ grauiſſimo morbo iuẽta ẽ: minor tamẽ ãti
quior ẽ tp̃e. nã iſtituta fuit tp̃e zenonis ipatoris
maior ꝟo tp̃e Mauricij ipatoris. Fiunt etiã leta
nie ꝓpt̃ p̃tes alias cãs. vñ liberi⁹ papa ſtatuit vt
ꝓ guerra: ꝓ fame ꝓ peſtilẽtia ꝛ huiuſmõi aduer
ſitatib⁹ iminẽtib⁹ ſemꝑ letania fiat: vt ſic iſtã per
ſupplicatões: oṙones ꝛ ieiunia effugiam⁹. Quia
ergo hoc tp̃e maxie bella emergere ſolẽt ꝛ fruct⁹
t̃re qui adhuc i teneritate vel flore ſunt pluribus
mõis facile corrũpi ſolẽt. iõ hoc tp̃e fiunt letanie
vt rogem⁹ deũ ꝙ talia nobis auertat: ꝛ ab aeris
intẽperie ꝛ a bellis ꝛ ab hoſtib⁹ xp̃iane religionis
nos eripeat ꝛ defẽdat: ſuꝑ hoc p̃rocinia ſcõꝝ ſpe
cialit̃ ꝛ gnãlit̃ iplorãtes: ꝛ iõ rogatões vocant̃. di
cũt̃ et̃ ꝓceſſiones: qꝛ tũc eccl̃a ꝓceſſionẽ fac̃ gnã
lem. Et ẽ notãdũ ꝙ rogam⁹ ſcõs ꝓpt̃ nr̃aꝫ iopiaꝫ
ꝓpt̃ coꝝ glãꝫ ꝛ ꝓpt̃ dei reuerẽtiã: qñ aũt letania
ꝓ iminẽtib⁹ ꝑiculis i penitẽtiali ꝛ flebili habitu
facim⁹ illã vltimã ꝓceſſionẽ mulieꝝ plãgẽtiũ p⁹
dñm qñ ducebat̃ ad crucẽ repñtam⁹ plãgẽtes iu
xta mãdatũ dñi ſuꝑ nos ꝛ ſuꝑ filios nr̃os. fiũt ẽt
hoc tp̃e letanie: qꝛ xp̃o aſcẽdente q dixit. Petite
accipiẽtis: ↄfidẽti⁹ eccl̃a petit. Ieiunat eni tunc ꝛ
orat vt paꝝ hẽat õ carne ꝓpt̃ carnis maceratõeꝫ
ꝛ acqrat ſibi alas ꝑ oṙonẽ: q̃ ẽ ala q̃ aĩa volat i
celũ: vt ſic xp̃m aſcẽdẽtẽ libẽ ſeq valeat q aſcen
dit p̃dãs iter añ nos ꝛ volauit ſuꝑ pennas vẽto
rũ: ꝛ hec ẽ cã q̃re vltiaꝫ letaniã ſiue vltimũ ieiu-
niũ aſcẽſioni ↄtinuat̃: vt viꝫ ꝓpt̃ oṙoes ꝛ ieiunia
depoſita mole carnis xp̃m aſcẽdẽtẽ ſequi poſſu
m⁹. In letaniis ergo fit ꝓceſſio ꝛ cãtat̃ i qbuſdaꝫ
eccleſijs i p̃ncipio ꝓceſſiõis Exurge dñe ꝛc̃. Fre
quẽtãdũ ẽt eẽt ꝛ a pueris dicẽdũ illõ cãticũ euã
gelicũ: ſcẽ de⁹ ſcẽ fortis: ſancte ꝛ imortalis miſe
rere nobis. nã Io. damaſcen⁹ refert i libro. iij. cũ
apõ ↄſtãtinopoli ꝓpt̃ quãdã tribulatõem fierent
letanie qdã puer emedio ppl̃i rapt⁹ ẽ i celũ ꝛ hoc
cãticũ ibidẽ edoct⁹: demũ ad ppl̃m rediẽs illud
i ↄſpectu oĩs ppl̃i decãtauit: ꝛ mox oĩs tribulatõ
ceſſauit: qõ cãticũ calcedon. ſynod⁹ approbauit.
hui⁹ ergo cantici laus ꝛ auc̃tas. colligit̃ p̃mo ex
eo ꝙ ãgel⁹ illõ docuit. ſcõo ex eo ꝙ ex ei⁹ ꝓlatõ
ne illa tribulatio ceſſauit. t̃cio ex eo ꝙ tm̃ ↄſilium
approbauit. q̃rto ex eo ꝙ demones illõ valde ti
ment. Ceteꝝ i ꝓceſſiõe iſpa p̃cedunt crux ꝛ capſa
reliquiaꝝ ſcõꝝ: vt vexillo crucis ꝛ oṙonib⁹ ſcõꝝ
demones repellãt̃: vt dcm̃ eſt i. iiij. pte in tit. de
acceſ. pon. ad al. Portãt̃ etiã vexilla ad repreſen
tandũ victoriã reſurrectõis ꝛ aſcenſionis xp̃i q
cũ magna p̃da celos aſcendit. vñ vexillũ ꝑ aera i
cedens eſt xp̃s i celũ aſcẽdens: ꝛ ſic̃ vexillũ in ꝓ
ceſſiõe ipſa multitudo fideliũ ſequit̃: ſic ꝛ chriſtũ
aſcẽdentẽ magna ſcõꝝ collectio comitat̃. Portã
tur etiã vexilla ad imitatõeꝫ ei⁹ qõ dr̃ i iſa. xi. c.
Et leuabit dñs ſignũ i nationes ꝛ ↄgregauit ꝓfu
gos iſrl̃ ꝛ diſperſos iuda colliget a q̃tuor plagis
terre. qõ ꝟo cruces ꝛ vexilla portant̃ a ↄſtãtino
ſũpſit eccl̃a: q cũ i ſomnis crucis ſignuꝫ vidiſſet:
eiq; dcm̃ fuiſſet vinces i hoc ſigno iuſſit crucem
i vexillis bellicis iſigniri. qõ i letanijs crux ma-
ior a crucis baiulo de altari ſumitur: recolit ꝙ de
chriſti humeris tulit eã ſymon cananeus. In qui
buſdã locis fit letania ꝑ cãpos vt ẽt a ſegetib⁹ de
mones expellãt̃ vel poti⁹ vt a dño ↄſeruẽt̃. Cãt⁹
ãt i ꝓceſſiõe quid ſignificet dcm̃ ẽ i p̃cedẽti ti. õ
acc. põ. ad al. cõſueuit q̃q; quidã draco cũ cauda
lõga erecta ꝛ iflata duob⁹ p̃mis dieb⁹ añ cruceꝫ ꝛ
vexilla p̃cedẽ: vltia ꝟo die q̃ſi retro aſpiciẽs cau
da vacua atq; dep̃ſſa retro ſequit̃. Nẽpe draco
iſte ſignificat dyabolũ qui ꝑ tria tp̃a. ſ. ante legeꝫ
ꝛ ſub lege: ꝛ tp̃e gr̃e: q̃ ꝑ hos tres dies ſignificãt̃
hoĩes fefellit: ꝛ tũc fallẽ cupit. i duob⁹ p̃mis tp̃i
b⁹ regnauit: ꝛ q̃ſi dñs orbis fuit cauda lõgo. i. po
tent̃ ꝛ iflata. i. ſupbe icedẽs. vñõ xp̃s illuꝫ mũdi
p̃ncipeꝫ vocat: ꝛ io. ait i apoc. draco õ celo cadẽs
traxit ſecũ t̃tiã pteꝫ ſtellaꝝ. i. hoiuꝫ: ꝛ do. i euãge
lio: Videbã ſathanã tãq; fulgur cadẽteꝫ õ celo: i
cui⁹ rei figurã duob⁹ dieb⁹ mõ p̃dcõ p̃cedit: i tem
pore ꝟo gr̃e per xp̃ꝫ vict⁹ eſt: ꝛ data ẽ apl̃is eyci
endi ſp̃us imũdos ptãs ꝓpt̃ qõ t̃tia die draco q̃
ſi ptãte ꝓpt̃ fidei dilatõeꝫ amiſſa: p⁹ crucẽ ſequit̃
cauda vacua ꝛ dimiſſa ꝛ nõ lõga: qꝛ nõ audet ita
potẽter regnare vt pri⁹: ſꝫ ꝑ ſuggeſtiões ꝛ latent̃
hoĩes ſeduc̃ q̃s vidit pigros i bonis opibus ꝛ re
miſſos nec viã vite ſectãteſ q̃ſi fur retro aſpicieſ
ſi qs oberret ꝛ a rectitudie fidei cadat quẽ ad ſe
q̃ſi caudã trahat ꝛ ſibi i corporet. ſicut ꝛ i deſ̃to
filios iſrl̃ iſirmos ꝛ debiles ꝛ qui aberrantes re-
manebãt vltĩ hoſtes p⁹ tergũ veniẽtes necabãt. i
letanijs debem⁹ ſꝫ aurelia. ↄſi. ieiunare vl̃ ſalteꝫ
cibis quadrageſimalib⁹ ꝛ cappis nigris i ſignum
pñie vti: nec dꝫ quis vti veſte ſolẽni ꝓpt̃ qõ vo
cãt̃ ꝓceſſiões nigre: nõ tñ debẽt cruces nigre vo
cari: õ cõ. d. liij. rogatões. i letanijs quoq; debẽt
oẽs a ſuilib⁹ opib⁹ vacare. ſ. viri ꝛ mulieres ſui
ꝛ ãcille: de cõ. di. iij. rogatões: ꝛ donec terminẽt̃
ꝓceſſioni adeſſe: vt ſicut omẽs peccauerũt ſic ꝛ
oẽs ꝓ venia ſupplicent: oẽs ad deuꝫ corda cum
manib⁹ eleuent. i. ſtudiũ oṙonis erigãt. Poſt ꝓ-
ceſſionẽ cantat̃ miſſa in aliqua eccl̃a ꝛ eſt itroit⁹
Exaudiuit ꝛc̃. Rememorat eni eccl̃a p̃terita dei
beneficia ad maiorem ſpem: ꝛ dei largitas inuo
cat̃: vt per hoc confidat futura. ex eo eni ꝙ mul-
totiens exaudiuit perpendit̃ ꝙ adhuc exaudiet
exaudiuit inquam de tẽplo ſcõ ſuo. ſ. per gratiaꝫ
et qꝛ nõ põt huiuſmõi eẽ exauditio ſine dilectõe

ſequit̄ verſus. Diligam te ꝛc̄. Item q2 nō exau-
diunt̄ niſi ꝑ ꝯfeſſionē: ideo dicit Ja. in ep̄la. Con
fitemini alterutrū pctā vr̄a: que ē Ja: vlt. c. Et ut
maioꝛ ſpes habeat̄ adhibet exemplū de helya ꝗ
pecijt ut nō plueret. ꝛ nō pluit ānis tribꝰ ꝛ menſi
bus ſex. etiā poſtea ꝙ plueret ꝛ pluit. Si. n. hely
as ſolus exauditꝰ eſt. multo fortiꝰ tota eccl̄ia ex
audiet̄: manꝰ. n. dn̄i nō eſt abbreuiata. Sequitur
vnū alleluia: Cōfitemini. Sed cū in diebꝰ antece
dentibꝰ duplex all'a cantat̄: q̄re in his diebꝰ vni-
cū tm̄ dr̄. Itē cū in alijs ieiunijs nō dicat̄ all'a: q̄
re in h̄ dr̄. Ad primū dicimꝰ ꝙ ſicut ſepe dictū eſt
duplex all'a cantat̄ in antecedētibꝰ diebꝰ: ꝓpter
duplicē ſtolā q̄ habebit̄ in reſurrectiōe cōi aie: vi
delicet ꝛ corpis. Officiū aūt paſchale qđ hoc ſi-
gnificat fini tamē ē. ꝛ iō remota cā remouet̄ effe
ctus. i. q. vij. qđ ꝓ remedio. ex̄ de ap. cū ceſſante
ꝛ de iureiurā. ꝛ ſi xp̄s. Ad ſecūdū dicimꝰ ꝙ iō in
alijs ieiunijs nō cantat̄ alleluya qđ ē canticū leti
tie: q2 fiūt ꝓ peccatis: ꝓpt̄ qđ dicunt̄ ieiunia me
roris. hoc aūt ieiuniū ꝛ ieiuniū penthe. ſūt exulta
tionis: q2 nō fiunt ꝓ peccatis: ſ3 ut ptās dyaboli
remoueat̄ a peſtis: ꝛ ideo in eis alleluia cantat̄.
Preterea in hoc ieiunio dicit̄ alleluia ꝓpt̄ gaudi
um aſcenſionis qđ iminet. ¶ In euāgelio ꝟo ſi
qs vr̄m ꝛc̄. Luc. xxi. c. oſtendit̄ ꝙ debemꝰ peter̄
ꝑſeuerant̄ ꝑ amicū qui dicit amico. amice comeđ
mihi tres panes ꝛc̄. ſi ꝑſeuerauerit pulſans ꝓpt̄
improbitatē eius ſurget ꝛ dabit ei: ꝑ hoc habet̄
ꝙ etiā exiſtēs in peccato mortali ſi ꝑſeuerant̄ pe
tierit audiet̄. ꝓpter improbitatē. Allegorice ami
cus noſter eſt xp̄s a quo intellectus theoricꝰ pe-
tit tres panes. ſ. fidē ſpem ꝛ charitatē: q2 amicus
i. intellectus practicus. ſ. rō inferioꝛ. venit de via
ideſt de cōſideratiōe tpaliū. Sequit̄ ꝛ nō habeo
quid ponā ante illū: q2 nō inuenit talibꝰ ſpūalē re
fectionē: ꝛ ſic petit ſuperioꝛ intellectꝰ ꝓ inferiori
vel ꝓ tota aīa: nō. n. pōt habere aīa vel rō inferi
oꝛ aliquā refectionē ſpūalē: niſi ab intellectu ſupe
riori cuiꝰ ē cōtemplari celeſtia. Sequit̄ poſtea ibi
dem: nūquid ſi petierit panē. i. charitatē. lapidem
dabit ei. i. indurationē qđ ē ꝯriu3 charitati. i. nū-
quid dabit ꝯrium. q. d. nō. Siſr ſi petierit piſcem
ideſt fidē qui nutrit̄ in aquis baptiſmi: nūq̄d pro
piſce dabit ei ſerpentē. i. infidelitatē a q̄ ē oīs vis
peccādi. q. d. nō. Aut ſi petierit ouū. i. ſpem: quia
in ouo eſt ſpes pulli: nūquid porriget ei ſcorpiōe3
ideſt deſperatiōe3: q̄ retro ꝛ occulte pūgit ſic̄ ſcoꝛ
pio. deſperantiū. n. eſt retro abire. q. d. nō. Uel ꝑ
panē intelligūt̄ oīa q̄ hoīs victui ſūt neceſſaria ut
cibus ꝛ potꝰ per oua oīa genera fetuū aīaliu3 et
fluctuū. per piſcē oīa genera natatiu3. Poſtcōio
Petite ꝛ acci. ſumpta eſt de euāgelio. ¶ Ad ho-
ras dicit̄ capl'm. Cōfitemini. ꝛ illđ helias hō erat
ꝛ illud Si quis errauerit: q̄ ſūt Ja. v. c. ¶ In fe-
ſto aūt beati marci dicūt quidā epiſtolā qui timet
deū: que ē Ecc. xv. c. alij dicūt ſimilitudo vultꝰ q̄
eſt ezech. i. c. ¶ Euāgeliū ego ſū vitis. qđ ē Joā.
xv. c. alij ꝟo dicūt Deſignauit. Secūda quoq3
die rogationū ē idē officiū qđ in p̄ma niſi quia i
quibuſdā eccl'ijs euangeliū de math. legit̄ i quo
eſt eadem ſententia ꝛc̄.

¶ De vigilia aſcenſionis. ¶ Rubrica.

QUia vero ieiuniū de quo p̄miſ
ſum eſt nō ſufficit ſine ope
ribꝰ miſericordie: iō in vigilia aſcēſio
nis q̄ ē tertia dies rogationū: eccleſia
monet ad opa miſericordie. dicēs in introitu qui
ē in quibuſdā eccl'ijs. Miſericordia dn̄i ꝛc̄. Dic̄
enim Greg. Si vis orōnē tuā ad celū volare: fac
ei duas alas. ſ. ieiuniū ꝛ elemoſynā. cū bonis eni
deſiderijs volamꝰ ad celū. Un̄ de dn̄o dr̄: eleua
tis manibꝰ ferebat̄ in celū. In alijs tm̄ eccl'ijs dr̄
Oēs gētes. ¶ Epiſtola ꝟo q̄ eſt in q̄buſdā eccle-
ſijs. multitudinis nō videt̄ cōcordare: imo vide
tur p̄poſteratio: q2 pꝰ aſcēſionē dn̄i facta ē ut mł-
titudinis credentiū eēt coꝛ vnū ꝛ vna oīa. S3 h̄
fit duabꝰ de cauſis: Prima ut ep̄la ꝯſonet euan
gelio. ſubleuatis oculis ꝛc̄. Jo. xvij. c. in q̄ dic̄ do
minꝰ pr̄ clarifica: i. manifeſta filiū tuū: ꝛ poſtea ro
gat dicēſ: rogo ut vnū ſint ſic̄ ego ꝛ tu vnū ſumꝰ
ex̄ de ſum. tri. c. ij. hec aūt vnitas oñdit̄ in ep̄la.
Alia cā ē q2 qñ ex ꝟo corde dant̄ elemoſyne oīa
reputant̄ cōia: ſic̄ dicit ap̄lus de māna ꝙ ꝗ plus
collegit nō plus habūdauit: ꝛ ꝗ minus nō habuit
minꝰ. ꝗ eni diues ē: ꝓpt̄ h̄ nō d3 amplīꝰ comedē
ſ3 alijs diſtribuē: ꝛ h̄ dr̄ i ep̄la ꝛ erāt illiſ oīa cōia
Jō aūt p̄dcm̄ euāgeliū dr̄ hodie q2 ꝗ paſſurꝰ oīa
uit hoībꝰ inotuit cū aſcēdit. vel q2 i fine cōcludit̄
Ego ad te venio: in q̄ rogat ꝓ his q̄s dedit ei pat̄
ut ſint in pr̄e vnū. cu3 oīa ſint in fide ꝛ charitate
vnū. i. ꝯcoꝛdia vniti viciſſim. vn̄ p̄cedit epiſtola.
Multitudinis credētiū. Hilariꝰ ꝟo ſic exponit p̄
dicta ꝟba. Rogo ut ſicut ego ꝛ tu vnū ſumꝰ. ſ. n̄
tm̄ uolūtate ſ3 etiā nā: ſic ꝛ ipſi vnū ſint. ſ. vnita-
te ſpūs ꝛ gr̄a ſpūs ſancti. In alijs tm̄ eccleſijs dici
tur epiſtola. vnicuiq3 nr̄m ad ephe. iiij. c. ¶ Offer
to. ē Uiri galilei ac. i. c. Poſtcōio ē. Nō vos. Jo.
xiiij. c. In alijs ꝟo eccleſijs dr̄ petite Math. vij.
c. ¶ Q2 ergo in h̄ officio de elemoſyna ꝛ opibꝰ
miſericordie agit̄: iō in q̄buſdā locis ut p̄miſſas
ſibi alas acgrāt elemoſynaꝝ largitiōe intēdūt q̄3
tm̄ vſq3 in feſtū aſcēſiōis differūt: q̄ſi tūc pꝰ xp̄m
in celū aduolēt ꝛ ut tūc liberiꝰ vacare pn̄t Qui
dā tū n̄ icōgrue ſ̄ dc̄a officia paſchalis ebdoma
đ ꝑ vii. dona ſpūs ſci ad eos referūt q̄ ſūt i baptiſ
mo renati ut renatꝰ afflatꝰ ſpū ſapie dicat. Reſur
rexi. Per quid reſurrexerit euāgeliū declarat. ſ.
ꝑ reſurrectiōe3 dn̄i quid iā acquiſierit ſpūs iſtru
it itellectꝰ dicēs. Introduxit nos i t̄rā. ſ. eccleſiā
ꝛ adhuc addit ſpūs ꝯſilij. aq̄ ſapie potauit eos.
Quid iā q̄q3 acquirē đbeat ſps idicat foꝛtitudīs
dicēs. Uenite bn̄dicti pr̄is mei ꝙ ex his collatis
bn̄ficii deū laudar̄ đbeat ſps ſcie docet dicēſ Ui
ctricē ꝛc̄. Quid reſurrectio renatis attulerit: indi
cat ſpūs pietatis dicens Eduxit nos dn̄s in ſpe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf